

Številka: Up-1099/18-34

Datum: 27. 9. 2019

PRITRDILNO LOČENO MNENJE SODNICE DR. ŠPELCE MEŽNAR K ODLOČBI ŠT. Up-1099/18 Z DNE 12. 9. 2019

1. Razlog, zaradi katerega je Ustavno sodišče razveljavilo sodbo Upravnega sodišča, je procesne narave. Upravno sodišče pritožnici ni dopustilo, da bi izvedenca ustno zaslišala. Ker naj bi bil dokaz z izvedencem praviloma ustni dokaz, predstavlja zavrnitev dokaznega predloga v okoliščinah konkretnega primera kršitev 22. člena Ustave. Utemeljitev zavrnitve dokaznega predloga (izvedensko mnenje je jasno, popolno ter notranje konsistentno, pritožnične pripombe nanj pa pavšalne in nekonkretizirane) naj ne bi pomenila posebej tehtnih razlogov za neizvedbo predlaganega zaslišanja, kar je sicer ustavni standard.

2. Razveljavitev sodbe iz opisanega razloga bo Upravnemu sodišču omogočila, da bo v ponovljenem sojenju mladoletnima otrokoma postavilo posebnega kolizijskega skrbnika in s tem odpravilo pomanjkljivosti, ki bi lahko izhajale iz dejstva, da je bil za njunega skrbnika v prvotnem sodnem postopku postavljen CSD Č. To je sporočilo 11. in 17. točke odločbe. Prav to je tudi razlog, da sem odločbo lahko podprla.

3. Ne strinjam pa se z zaključkom 16. točke odločbe, ki potrebo po ustnem zaslišanju izvedenca mag. Draga Tacola utemeljuje tudi s stavkom iz njegovega izvedenskega mnenja, v katerem navaja, da bi na vprašanje o umiku otrok iz travmatiziranega okolja najbolj kompetentno odgovoril izvedenec s področja otroške klinične psihologije. Menim, da tu odločba že nekoliko stopa na področje meritorne presoje pritožničnih kompetenc za opravljanje rejniške dejavnosti, ki vsaj zame nikakor ni bila vprašljiva. Izvedenec in sodišče sta jasno, nedvoumno, koherentno in obsežno pojasnila, da ne bi bilo v največjo korist mladoletnih dečkov, če bi rejništvo zaupali babici. Ker glede tega dela (meritorne) presoje sodišča sama nisem imela nobenih pomislekov, se mi navedeni del odločbe zdi nepotreben.

dr. Špelca Mežnar
Sodnica

RS
US